

Tentamen

A Bolyai Farkas Elméleti Líceum
Független Diáklapja

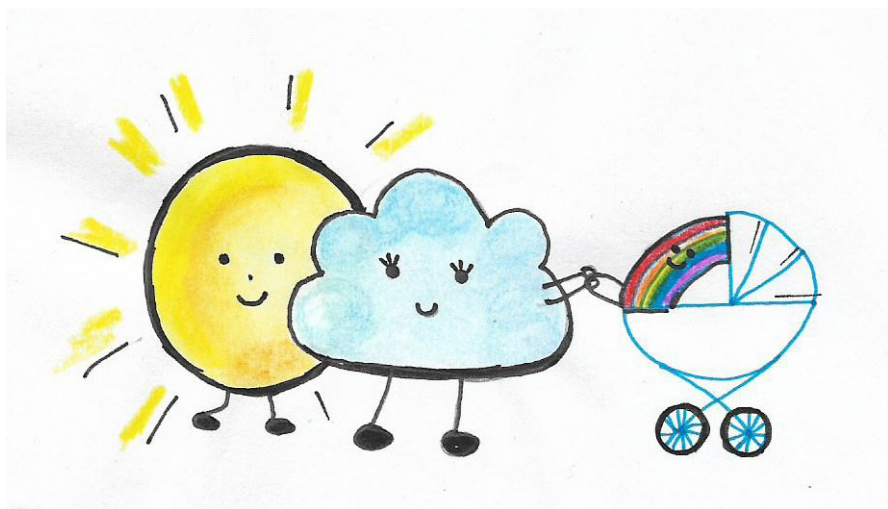
5. szám

Kedves olvasó!

Ha gondolkoztál már órán azon, hogy milyen jó lenne máshol lenni, megnézni Oroszországot, bejárni Rómát és a mesés Olaszországot, belekóstolni a szabad szellemű Amerikába, esetleg megnézni a piramisokat, akkor egy lépést se tovább! Jó helyen jársz. Lapozz párat és tiéd lehet az álomutazás, az ÁKMT jóvoltából! A döntőről ne feledkezzetek meg, kihagyni nem érdemes! (Áprilisban és a díszteremben lesz, pontos dátum hamarosan.)

Iskolánkban beindult az elektronikus napló, megkezdődtek a szóbelik - már véget is értek mostanra, javában folyik a Tavaszi Bál szervezése és túl vagyunk egy téli olimpián a BDSz jóvoltából. Ami a jelenlegi számot illeti: sok érdekesség vár majd, de klasszikus cikkek is kezedben, találsz majd verset, képregényt, kérdést és választ. Nem is szaporítom a szót, jó olvasást!

Üdvözlettel, Balázs
2018. február

ÁKMT válogató

Február 13. nem volt egy szokásos nap iskolánkban, ugyanis délután zsibongó kilencedikesek árasztották el a folyósókat.

Idén is megrendezésre került az Általános Ki Mit Tud? előválogatója, mely az egész évfolyamot megmozgatta. A megmérettetés nagy

méreteket öltött, a továbbjutás pedig nehéznek bizonyult, ugyanis 28 elszánt, vidám és kreatív csapat jelentkezett. Mindenki hősiessen küzdött

a döntőbe jutásért, általános műveltségi kérdésekre feleltek, bemutakoztak a szervezők előtt, valamint színpadi tehetségüket is megcsillogtatták a zsűri és a nézőközönség előtt. Az eredményhirdetést izgalomtól fűtött légkör övezte, és hamarosan üdvívalgás fogadta a 9 döntőbe jutott

csapatot. A mentorok ezt követően szárnyaik alá vették a továbbjutókat, és jelenleg gőzerővel készülnek az áprilisi döntőre, melynek keretein belül elkalauzolják a nézőket a világ országaiba, bemutatva ezek kultúráját, történelmét, érdekességeit. A tavalyi évhez hűen idén is egy mentortáborba invitáljuk a kilencedikeseket, mely egy három napos rendezvény lesz. A tábor keretein belül minden csapat tökéletesítheti a produkcióját, a szervezők és a versenyzők közös erővel dolgoznak majd a magas színvonal elérése érdekében. Fogadjátok sok szeretettel a 9 továbbjutó csapatot, és szurkoljatok nekik, hisz megérdemlik!

Fülöp Koppány Bence

IX. A

Az előválogatón remekelt
brigádunk,
Ami meglepő, bár 'fényes'
a társaságunk.
Bekerültünk, hisz 'szpesölök'
vagyunk,
Bocellit ismerjük, a
"Perfect"-et is fűjük.
Nem is húzzuk a szót,
nézzétek tagjait,
A Mennyezetnek kicsi
'lángelméit':

Kriszta a neve,
A kosárlabda az élete
De aludni is szeret.
Sorozatok, filmek láncával
Rendszeres a találkája.
Jöhet bármi akadály
Mert ő mind kiüti ám.

A következő pedig Kincső,
Ha meglátod, kiáltsd, hogy cső.
Vidámsága nagyobb, mint ő
maga,
Ha valamit mond, azt mindig
betartja!
Zene, film, alvás, evés,
Jellemzőként ez mind kevés.
De gyere, inkább szurkolj nekik,
A többi csapatot mind szétverik!

A neve Nimród,

Hat betű alkotja,
Mégis van olyan,
Ki úgy hívja 'Nimcuska'.
Van hobbija rengeteg:
Színi, zene, judo,
Azért jöttünk, hogy mi legyünk a
numero uno.

Boginak hívják,
Elég sokan bírják.
Komolysága álca
Kezében varázspálca,
Mert természete elbűvölő,
Tudása is "lenyűgöző".
Matekról ne kérdezz,
Inkább gyere, segédkezz.

Költészet és kémia
Nincs itt semmi blaszfémia.
Csapatunk megneveltet,
Szeresd a Mennyezet-et!

Mentoraink a legjobbak:
Koppány-Boróka,
Ha rajtuk múlik, győzelmünk nem
lesz apróka.
Győztesek, és talán mi is azok
leszünk,
Elhiheted nekem, mi itt el nem
veszünk.

IX. B

Négyen e kis csapatban képvisel-
jük a B osztályt,
Témának nem mást kaptunk, mint
a nagy Japánt.
A következőkben a
csapattagokról szólnánk:
Orsi rajzol, Andi edz,
Dávid fütyül, Tamás meg nem.
Andi mindenben derül,
Tamás iskolát kerül.
Orsi a csillagokat lesi,
Dávid a bicaját keresi. (Az ócskán
találta meg.)
Sokat járunk terembe,
Főleg a tizenkettesbe.
Ebből lehetne egy haiku,
Ha meglenne a kellő IQ.
A végére nem mondunk mást,
Csak énekelj a bikicsunájt.

Lehet, hogy nem vagyunk vérbeli
olaszok,
De hangulatunk igen, s leszünk
ugyanolyanok,
Mert a Mennyezet az már csak
ilyen,
La Famiglia, ez mind nem
beképzeltség, ez most másmilyen.
Összetartás jellemzi a
mindennapjainkat,
S reméljük, elérjük majd a
céljainkat.

IX. C

Helló, mi vagyunk a C-sek
Tudjuk úgyis nagyon
néztek.

Miért vagyunk így
beöltözve,
Ez csak egy kép
Tentamenbe

Boró itt a művész lélek,
Festményei már nem
férnek.

Sara is alkot, csak
betűkkel,
Alapelv, hogy csoki kell!

Boti itt a történész
Hosszú haj, rövid...
Márk abban jó, hogy magas
Ő itt a legjobb pasas.

Köszönjük, hogy figyelemmel
Olvastátok versünket
Az elvesztett időért majd
Kárpótolunk titeket.

IX. D

Ha jártál már a Dében,
Az 54-es teremben.
Elviszünk Oroszországba.

Talán ha keresnétek,
A Miniben ránk lelhettek.
Elviszünk Oroszországba.

Ha közelben dobszót hallasz,
Oren az, megnyugodhatsz.
Elviszünk Oroszországba.

Ha a virágfűzért szereted,
Anitát megismerheted.
Elviszünk Oroszországba.

Ha a töriben ász vagy,
Örsben leled vetélytársad.
Elviszünk Oroszországba.

Ha Márti uszodát lát,
Elrakja a sminkes táskát.

Elviszünk Oroszországba.

Ha unod már a tanévet,
És felfedeznél egy életet.
Elviszünk Oroszországba.

Ha Dáviddal akarsz verset írni,
Most elkezdhetsz pityeregni.
Légyszi, vidd el Oroszországba.

IX. E

Törtük az agyunk ÁKMT-én,
Ömlöttek furábbnál furább ötleteink a papírra,
Röhögtünk akkor is, mikor fotózásra került a sor,
Örömmel szedtük szét Szabít egykor.
Ki-ki ruháját, ki-ki cipőjét húzta,
Olyan is volt, aki a szemüvegét nyúzta.
Remek csapatunk tagjai mind lelkesek,
S ha gondolkodni kell, Sanyinak jut a szerep.
Zene téren viszont Attila hódított,
ÁKMT-én így Julcsi, Attila, Szabi és Sanyi csapata a legjobb volt,
Gondolkodásban is, bár a csapatmunka jobb volt!

IX. E

Osztály-
találkozón
hallám éppen
Hírét az ÁKMT-
nek.
Debó kérdé:
megyünk-e?
Anna erre: miért
is ne?
Kingát tarkón
ragadtuk
...Hunit is.

ÁKMT reggele,
Felemelkedésünk kezdete.
Tudunk minden filmet, dalt,
Imprózási port kavart,
Vártuk a nagy diadalt
...nem jött.

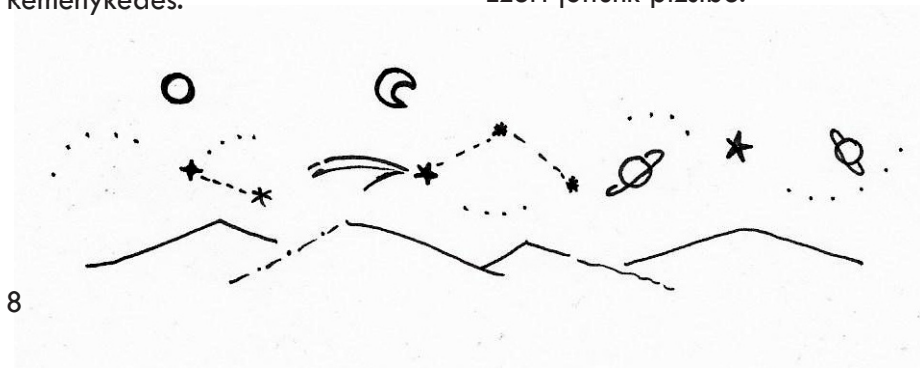
Csengetés.
Izgulás.
Szívverés.
Dobogás.
Gyülekezés.
Kiáltás.
Reménykedés.

Csalódás.
De...

Mi ez?
"Változás történt:
A G-sek visszamondták."
Továbbjutottunk...
->MI<-

Mindent beleadtunk,
S még egy lehetőséget kaptunk.

U.i.: Reggel siettünk izibe,
Ezért jöttünk pizsibe.

IX. F

Indiai népmesék,
2018. rész

„Egyszer volt, hol
nem volt, az indiai
Tádzs Mahalon is túl,
ahol a kurta farkú
kiselefánt túl, 4
fiatal, az isteneknek
áldozatot bemutatva
indult el az Általános
Ki Mit Tud? kapui felé,
hogy megmutathassák

tudásukat ország-világ előtt. Berni, Eszter, Kami és Attis a 9.F kasztjából
jöttek; tudni kell, hogy az F egy elég veszélyes hely lehet, ha nem sikerül
kiismerni őket és beilleszkedni a közösségükbe, de ha a megfáradt
vándorokat egy kis kajával kínálod meg, rögtön megszelídülnek.
Navigációs és matematikai készségeik is fejlettek, így tökéletesen meg
tudják különböztetni mind a 6 égtájt. Miután sikerült a döntő felé venni az
irányt, minden útjukba eső akadályt megpróbálnak leküzdeni páratlan
logikájuk segítségével (kivéve reggel 7-kor)...” - a feljegyzések itt sajnos
megszakadtak, viszont áprilisig igyekszünk megkeresni a folytatást.

IX. H

Kicsikét szűk az osztály nekünk,
Keressük benne még a helyünk,
Szárnyalunk, mint a jégcsapok,
A döntőben tőlünk tartsatok

Félig alvó fejem az asztalon,
Ha úgy tartja kedvem néha
elalszom.

Tánc. Lányok. Geográfia.

Matyi vagyok, ha tetszem, vigyél
haza!

Szepessyék s az önkritika,
Kedvence a politika.

Foci, DSz, minden YOLO
Logikában helyén való

A csapatunkban itt van Arni,
Kivel megéri kavarni,

Egész Miami és
Brassó látta,
Így megy el a
Tavaszi Bálra.

Kedves olvasóink,
Dávid sajnálatos
módon nem
tudott elég
információval
szolgálni
nekünk és a
tulajdonunkban
lévő adatokat
nemzetközileg titkosítottuk. Megértésüket köszönjük!

Sablonos a versünk,
Nem volt jobb ötletünk,
Több rímet nem írunk,
Most megyünk és sírunk.

IX. H

Van egy Há szépek ők
Kecsesek, mint egy tarka őz.

Kicsi Geri tarka, se nője, se baja,
Hangja, mint a walesi
bárdok lantja.
Ő az egyik csapat gólya,
És egy kicsit nagy az
egója.

Saci vagyok, Saci
vagyok,
a fizikumban dolgozom,
Egyik nap az oszibácsi
azt mondja,

Te Saci, te Saci, nem dolgozol
rendesen,
Írd azt a vektort a bal kezeddel is.

Csepán Dávid a nevem,
Tusványoson ott a helyem,
Bejutottam Bolyaiba,
Nagy buli volt a Bucsinba.

A vonat nem vár,
Zalán lemaradt már,

A potyautas Zsuzsi lett,
Így lett a csapat komplett.

Ők négyen az izmos, az agyas, az
agyatlan, s a (másik) gólya
Remélik, hogy a döntő végén övük
lesz a kupa.

Mi folyik itt?

Tehetségek a Bolyaiban

Február 14-én megrendezésre került a Művész Kör festménykiállítása, a Bolyai téri Unitárius Egyházközség tanácstermében, 18 órai kezdettel. Az eseményen a csoport tagjainak munkáit figyelhették meg a látogatók. A nyitóbeszédet Oltean Annamáriától hallhattuk, aki egyben a kiállítás kezdeményezője is volt, elmondta, hogy milyen sok munkát és időt fektettek bele a csoporttagok a kiállítás létrejöttébe, és elmesélte a Művész Kör megvalósításának előzményeit is. Továbbá Puskás Attila is buzdította a csoport tagjait a tehetségük fejlesztésére.

A művészek, szabad kezet kapva, témától függetlenül bontakoztathatták ki tehetségüket. A csoporttagok sokszínűségét jelzik a különböző témában és irányzatban megvalósított festmények. Külső szemlélőként meglepve tapasztaltam, hogy valójában mennyire tehetségesek a csoport tagjai, lenyűgöző alkotások szerepeltek a vásznanakon. A kiállítás február 23-ig volt megtekinthető. Érdemes volt elmenni, benézni, ha 5 percet is,

de rászanni, és végignézni az alkotásokat! A kiállított művek: Beyer Fruzsina, Boér Barbara, Fuccaro Orsolya, Hegyi Eszter, Ilyés Boróka, Nagy Éva Andrea, Oltean Annamária és Tőkés Márk ecseteiből, tollaiból származtak.

Kapusi Kinga

Humans of Bolyai

Ferenczi Brigitta (IX. C)

„Amikor kicsi voltam láttam TV-ben a balettes rajzfilmeket, és 6 évesen bejelentettem a szüleimnek, hogy én meg szeretnék tanulni balettezni. Be is irattak balettórákra, ahol nagyon szerettem a tanárt is, és magukat az órákat is. Minden évben volt két előadásunk, ahol felléptünk mi, a „kicsik” egy rövid táncocskával és voltak a nagyobbak, akik komplexebb előadást mutattak be. Mindig csodáltam a nagyokat, hogy

milyen szép előadásuk van és arra vágytam, hogy egyszer én is köztük lehessenek. Ebből a szempontból nagyon kitartónak láttam magam, mert 9 évig baletteztem és sokszor volt, hogy úgy éreztem, elegendem van, nem akarom ezt tovább csinálni, de sosem adtam fel. Sajnos, mire teljesült volna ez a vágyam, a tanárnő nem tudott többet órát tartani, ezért abbamaradt ez a balettes időszak. A baletten kívül a másik szenvedélyem az éneklés. A kapcsolatom a zenével már az oviban elkezdődött. Felmérték, hogy ki mennyire tehetséges, megnézték, hogy ki lenne alkalmas a Művészetibe. Már akkor mondták, hogy mehetnék zene szakra, mert jó hangom van, viszont annyira nem akartam ezzel foglalkozni hosszú távon. Aztán ez ki is maradt, nem igazán fektettem rá hangsúlyt. Mármint nem jártam magántanárhoz, zeneórákon sem tanultam semmi különlegeset, csak énekeltem amikor jól esett. Mostanában kezdte egyre jobban felkelteni az érdeklődésem a zene. Tagja lettem a templomi kórusnak, aztán bekerültem a Gordonka keresztény együttesbe és azóta ott énekelek.”

Ignát Réka

Cooltúra

Miért van az, hogy mindig vágyunk valamire? Legtöbbször arra van szükségünk, ami pont nincs. Mindig kell valami, mindig hiányzik valami. A szervezetünk is így van fiziológiai szükségleteivel: rendszereket épít ki bennünk, amelyek egy idő után szokásokká válnak és rosszabb esetben, függősséggé. Két közismert és ártalmatlannak tűnő, mégis aggasztó szokásra lettem figyelmes közeli környezetemben, a diákok körében és önmagamnál is: **kávé** és **csoki**.

Mekkora tragédia volt, amikor iskolánkban betiltották a kávé árusítását! Mi tartson most életben?! De vajon miért is ragaszkodunk annyira a reggeli kávénkhoz? Vagy ha idegesek vagyunk, miért futunk le az udvarra egy csokiért? Próbálunk leszokni ezekről, mert köztudott, hogy ártalmasak, viszont ugyanakkor kívánjuk őket. Mennyire engedhetünk ennek a váagnak? Ezekre a kérdésekre próbáltam válaszokat keresni.

K á v é k e d v e l ő k, megnyugodhatunk, ugyanis napi 1 **kávé** teljesen egészséges.

Érdekesség, hogy a koffein, a függőség fő okozója, kisebb mértékben megtalálható a teában és a kakaóban is. Ez fokozza a szív működést, anyagcserét, légzést, így a fáradt szervezetben előidéző egy élénkségi állapotot, amit mi éberségnek érzékelünk.

Ügyelni kell viszont ezzel, ugyanis túladagolás esetén a koffein szórja figyelmünket, így a kiváltott hatás az elvártnak az ellenkezője lesz. Pozitívum még, hogy a legújabb amerikai kutatások szerint az Alzheimer-kór, Parkinson-kór és a 2-es típusú diabétesz kialakulását is csökkenti.

A **csokoládé**, úgy mint a kávé, tökéletes a fáradtság leküzdésére. A kakaót kezdetben kávéhoz hasonló keserű italként fogyasztották élénkítő hatása miatt. Valószínűleg, amikor ki vagyunk akadva, azért fordulunk a csokihoz, mert ezt szervezetünk is megköveteli, ugyanis az agyban termelődő szerotonin hiányában rossz hangulat és ingerültség alakul ki bennünk. A csoki hirtelen emeli a vércukorszintet és a szerotoninszintet, ami a boldogság és az elégedettség érzését kelti.

Ennek a hatóereje rövidebb, mint a kávénak és kalóriákban is több, így ennek a váagnak is csak mértékkel engedhetünk.

A lényeg, hogy nem kell bizonyos dolgokat teljesen megvonjunk

magunktól: ha kell a reggeli kávé, hát legyen. Ha nagyon rossz kedved van, fuss Doina nénihez egy kis csokiért s próbáld kibírni a napot!

Orza Blanka

Tudás

A napokban találkoztam egy igen érdekes idézettel, mely eléggé elgondolkodtatott, ugyanakkor nyomot hagyott bennem. Ez a fő oka annak, hogy meg szeretném osztani veletek elmélkedésem.

Napjainkban sokan mondjuk a másoknak, amikor értelmetlen dolgot hallunk tőle, hogy” Olyan sötét vagy! “ Ezek ellenére fogadni mernék, hogy pontosan egyikünk sem gondolkodik el mélyebben arról, hogy ez mit is jelent, mielőtt kimondanánk. Nem tagadom, én sem szoktam.

“Az elméd is egy galaxis. Több benne a sötétség mint a fény.

De a fénytől érdekes.” (Matt Haig) Egészen amíg ezt meg nem

láttam, nem tudtam volna pontosan megfogalmazni,

mi is az a tudás. Bár belátom, ennél jobban

nem lehetne szavakba önteni a fogalom

jelentését, úgy gondolom, azt a fényt a

fejünkben, ami uralkodik a sötétség felett, mi

“fejlesztjük”. Tőlünk függ, hogy mennyire lesz

szép, mennyire lesz fejlett. Olyan, mint egy

kisgyerek. Ő is annak függvényében lesz az

aki, ahogyan a szülei nevelik. És attól, hogy

mi gondozzuk és építjük válik egyedivé, és az idő

elteltével, egyre értékesebbé. Nem teljesen, de nagyrészt ez a

fény tesz minket azzá, akiké majd válunk. Ennek segítségével érjük el,

hogy az emberek értékeljenek bennünket.

Tőlünk függ ez is, akár a jövőnk. De ha jobban belegondolunk, akkor a

jövőnk is a tudástól függ. Úgy gondolom, minden emberben meg kellene

figyeljük és értékeljük azt, ami sajátosan az övé, ugyanis ez az, ami

egyénenként különlegessé tesz bennünket.

Oltean Annamária

1 perc irodalom

Simon Márton - Teendők

Búcsúzóul

Dobj ki mindent.

Csak azt a képet ne, amin tudom, hogy alig látszom, de
mikor csináltuk voltunk utoljára boldogok,

Csak azt a huszonéves kávéfőzőt ne, bár tényleg ócska és
mostmár minden nap marad benne

- szívben szerelem - egy kevés,

Se azt az ibolya illatú szappant, a "spring" feliratost,
hiába törtem ketté,

És az ágy, ágynemű-huzatot
ne cserélj már soha, legalább

(ha semmi más) szagom megmarad utánam,

és ne hagyd a falat, az égszínkéket, se a linóleumot,

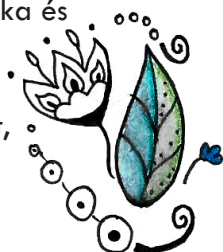
az apró mintás, semmilyen linóleumot, mennyit néztem,
minden részletéről te jutsz eszembe.

Csak azt a túl magasra tett tükröt ne dobd ki, kérlek,

Bár vakul, tied volt másfél évig, figyelt,

Tudom sosem láttál belé, túl magas, homályos,

Ne dobd ki, semmi se volt benne, jaj, soha, csak te.

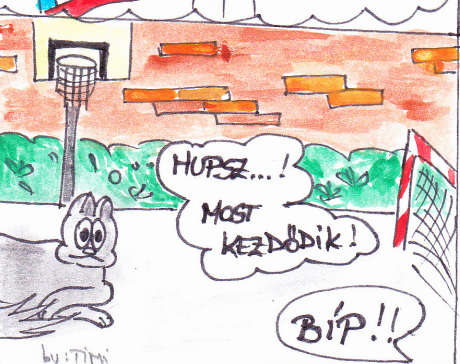
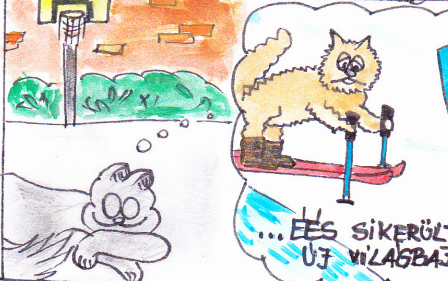
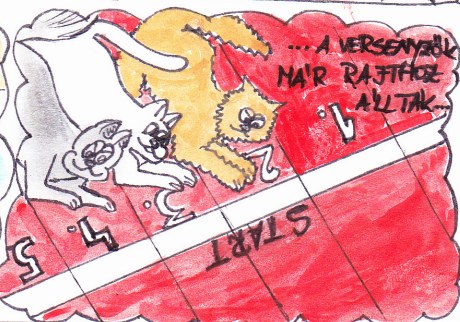
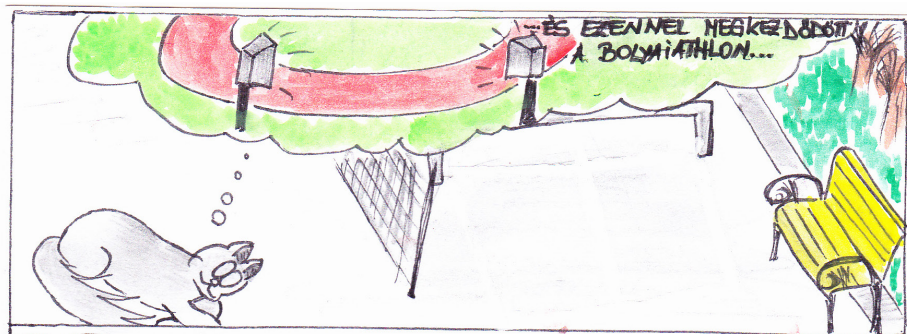
Az Általános Ki Mit Tud? margójára:

„Tudod, én olyannak látom az embert, mint valami zárt bimbót. A legtöbb dolog, amit olvas vagy cselekszik, nincs rá hatással, de vannak aztán olyan élmények is, amelyeknek különös a jelentésük, énje szempontjából. Ezek mind felpattantanak egy-egy szirmot a bimbón; így fakad fel aztán egyik szirm a másik után, míg végre kinyílik az egész virág.”

William Somerset Maugham

„Az élmények számolatlanul is mindannyiszor megújulnak, s talán éppen e tulajdonságukban hordozzák a csodát.”

Vavyan Fable

1 perc más

Kifogtál

Hiányzol te, szemem fénye.
Hol vagy, hová tűntél?
Csend uralkodik körülöttem.
Sötétség van, elmentél?

Már rég elhagytál.
Vagy talán mégsem?
Miattam mással megcsaltál.
Vagy talán tévedek?

Másnak mosolyogsz,
Mással táncolsz.
Elfelejtettél...
Elmédből kitöröltél.

Mi rosszat tettem?
Szerettelek, öleltelek.

Törődtem és álmodtam,
Szemedbe könnyet hoztam.

Fénnyel borítottalak,
Érintéssel kápráztattalak.
Záporral takartalak,
Napsütéssel szárítottalak.

De most itt vagy!
Elmémben, lelkemben, szívemben.
Nem hagytál el,
Nem csaltál meg!

Felébredtem.
Mámoromban elszédültem.
Jöttél, kifogtál,
Karodban ringattál.

Magyarosi Helga

Mozgásban

csak menni
havas hegyekbe menni
pöttyös bögrét szorongatni
meleg tűz mellett ébredni.

csak menni
magas fák közt kóborolni
mókusokkal tobozt szedni
a széllal kergetőzni.

csak menni
messze, messze menni

hol az egyik szem nem lát már,
a másik szem megpihenni vár.

csak menni
minél távolabb lenni.
kötelességtől menekülni
futva futni... vagy csak menni.

csak menni
amíg a lélek elfárad
belenyugodni, szív nélkül élni,
és csak menni, menni, menni...

Csép Vivien

Tegnap történt

Hogy mi volnék én?
Egyeseknek fény.
Én volnék a remény,
a földi lénynek.
Vége a hosszú télnek,
virág a tavaszban,
hit a szavakban.
Esély a földi embernek,
szebbé tenni a világot,
leszakítani legszebb virágot.
Én elengedem lelked,
s jó, velem repked.
Napig szállva közben,
elvezve a tűzben.
Érintve csillagszilánkot,
áttörjük az emberi világot.
Új világot alkotunk,
levegő után kapkodunk.

Ám ha hiba esik,
nem jó vissza némelyik.
Ezer évnyi csillag-suhanás,
szemünkben csak villanás.
Lelkünk erre nem várna,
de elfárad szív szárnya.
Hitványul megszökött,
ragadt ég s föld között.
Nem tér vissza már,
ne engedted volna bár.
Létedben már lélek,
nem lesz végleg.
Csak a test marad,
mi nem leli helyét,
siratja jobbik felét.
Biz elvitte a szerelem,
azóta is csak keresem.

Péntek Balázs

Három. Kettő. Egy

Csontjaid kiszaggatják a bőrödre
száradt fényt.
Egész testedben megremegsz:
egy olyan dallamra hullámszol,
amely csak a fejedben létezik
egy ideje.
Magadban csendben vissza
számolsz.
Kedvenc inged visszaveri a
hosszúfényt,
Elvakít ez a fehér, mikor két

nyújtózás
között tekinteted engem keres.
Azóta kereslek én is az utcán, a
buszon,
kavicsok és padok alatt,
párnahuzatban, lyukas zokniban.
Magamban csendben
visszaszámolok.

Mikor elütött az autó, nekem
csak annyit mondtak, elszöktél.

Fancsali Kinga

Egy csepp univerzum

Kedves olvasók! Elérkeztünk egy új korszakhoz az emberiség történelmében! A Világűrt ezennel meghódították az autók, pontosabban egy **Tesla**. Ha valaki egy „elég nagy” távcsővel vizsgálja az égboltot, megpillanthat több százezer kilométerre egy meggyzínvörös sportautót, melyet egy Starman nevű asztronauta vezet a Space oddity-t hallgatva, kijelzőjén a „**Don't panic!**” felirattal.

Az előzőekben már említett, egyeseknek kissé elszálltnak tűnő tervét Elon Musk tényleg megvalósította. A Falcon Heavy nevezetű rakéta, mely a második legerősebb amit az emberiség valaha épített, február 6-án szerencsésen felszállt. A jármű nagyszerűsége abban rejlik, hogy a légkör felső részeibe juttató

rakétafokozat, vagyis a booster, képes épségben visszaszálni a Földre és ezt újra lehet hasznosítani. Így sokkal olcsóbbá válik ez a technológia a hagyományossal szemben. A Falcon Heavy három ilyen rakétatesttel rendelkezett, amelyből kettő épségben visszaszállt, a harmadik sajnos az óceánba zuhant és megsemmisült. A felszállást így is hatalmas siker övezte, több mint kétmillióan nézték élőben a közvetítést. A hasznos teher egy betontömb, vagy akár egy hasznosabb mérőműszer helyett, a Tesla egyik legújabb prototípusa volt. Sok kritika fogalmazódott meg ezt illetően, a többiek által Tony Stark-ként (Vasember) emlegetett Muskot reklámozással, erőfitogtatással vádolják. Véleményem szerint, valóban

megvilágítottak látszik) és az ellipszis pályából adódó, kísérőnk földközeli pontjában való tartózkodása egybeesik. Emiatt 10%-kal nagyobbnak és természetesen fényesebbnek is látjuk. A megnevezést már a NASA is átvette az utóbbi időben, bár hivatalosan

lehetett benne figyelemfelkeltő szándék, de ez inkább csak arra irányítja a közönség figyelmét, hogy van lehetőségünk már egy autót is felküldeni az űrbe, akár a Marsig, hamarosan jöhetnek az emberek... Modern és humoros módon próbálja a 21. század embereit az űr fele vezérelni, ami végre nem a hidegháború érdekeit szolgáló államok kényszerítésére, hanem egy magáncég, egy innovátor merész álmának a megvalósításaként kerül meghódításra.

Szuper-Kék-Vérhold. Január 31-én a média nagy dobra verte az előbb említett ritka csillagászati jelenséget. De ha már szuper és kék, hogyan lehet még vérszínű is a Hold?

A csillagászok kimondottan utálják ezeket a megnevezéseket. A nevek mögött a következők állnak. A szuperhold megnevezés arra utal, hogy a telehold fázisa (amikor az égitest felénk néző oldala teljesen

nem tudományos megnevezés. A kékhold arra utal, hogy egy naptári hónapban másodszorra van telehold, ami a megszokottól eltérő, a színhez semmi köze. A harmadik jelenség pedig a holdfogyatkozás volt, amit sajnos egész Európából nem lehetett látni. Ilyenkor a földárnyékba kerülő Hold a kisebb megvilágítás és a légkör optikai hatása miatt vörösesnek, vérszínűnek látszik.

Aszteroida a Föld közelében! Február 9-én a Hold távolságának ötödén belül, 65 ezer kilométerre haladt el egy kisbolygó a Föld mellett. Az űrszíkla mérete 15-30 méterre tehető, ami nagyobb az öt éve, Cseljabinszk városa fölött felrobbant meteoroidnál, de szerencsére nem ütközhetett bolygónkkal. Az aszteroidát a közelség idején egy kisebb, 15-20 centiméter átmérőjű, amatőr távcsővel is észlelni lehetett.

Puskás Dávid

Sport

Iskolánkban első alkalommal szervezte meg a Bolyai Diákszövetség a Bolyai Collegiummal együtt a Bolyaiathlont, azaz a Bolyai Téli Olimpiát. Az eseményről Vadadi Teklát, az esemény koordinátorát kérdeztem.

Miről szól ez az esemény?

Négy sportágban mérhetik össze a tudásukat a résztvevők, ismert versenyszámokat alakítottunk át, hogy hó nélkül is le tudjuk bonyolítani a rendezvényt. Így a biatlon versenyszámban a versenyzők egy kört kell szaladjanak, majd teniszlabdával kell célba dobni, amennyiben nem talál be a teniszlabda, egy büntető kört kell szaladni. A sífutás versenyszámban síléceken kell csapatban haladni; a hobbi-hoki ugyanolyan, mint a jégkorong, csak aszfalton, és a kötélhúzást rendes szabályok szerint játsszuk. A lányokat is bevontuk a játékba,

minden csapatban kell legyen kötelezően lány versenyző.

A játékok inkább ügyességi jellegűek, lehet hóban is és szárazon is játszani ezeket.

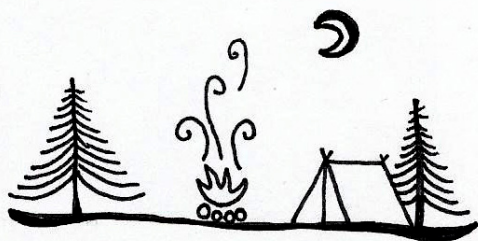
Mennyien jelentkezték?

16 csapat jelentkezett, ez 160 embert jelent.

Mivel vártátok az ide látogatókat?

Főztünk gulyást, a résztvevők ingyen kaptak, míg mások két zseton ellenében kaptak egy adag ételt, teát pedig egy zsetonért.

Horváth-Kovács Mátyástól, a BDSz elnökétől megtudtam az eredményeket, I. helyen végzett a 11. B osztály csapata, ők VIBE-jegyekkel gazdagodtak, a II. helyen végzett a 8. osztály csapata, míg III. a 9. H csapata lett. Ezek mellett megtudtam tőle, hogy a testnevelés katedra tanárai is segítettek a szervezésben. A Sporthét alapján szervezték meg a Bolyaiathlont, ebből is hagyomány lesz, míg a Sporthéten a testileg felkészültebb emberek vettek részt, itt az volt a lényeg, hogy mindenki elszakadjon a számítógép mellől és sportoljon, örömet leljen a mozgásban.

A győztes magyar csapat: Liu Shaolin Sándor, Li Shaoang, Knoch Viktor és Burján Csaba

Nemcsak a Bolyaiban, hanem Phjongcszhangban is rendeztek téli olimpiát. A XXIII. téli olimpiai játékokat Dél-Koreában szervezték, lapzártakor még folynak a játékok. Több érdekessége van a rendezvénynek. A két Korea közös hokicsapatot indított, közös zászló alatt vonultak be a megnyitón. Érdekesség, hogy az északiak külön szurkolócsapatot küldtek, ahol fiatal, ugyanolyan magasságú lányok szurreális koreográfiákkal

bíztatják hazájuk fiait, akiket mindig szem előtt tartanak. Az egyik versenyszámban beszaladt egy Kim Dzsong Un imitátor, a szurkolók úgy tettek, mintha ott sem lenne.

Megszületett Magyarország első téli olimpiai aranyérme. A férfi rövidpályás gyorskorcsolya-váltó érdeme az első magyar arany. Romániának lapzártakor nincs érme.

Czimbalmos Szabolcs

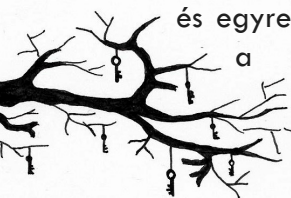
Selfie

Egy ember tudatosan alakít ki magának álarcot, vagy tudta nélkül hozza létre?

Lehet mindkettő, csak ha tudatos, akkor még viszonylag könnyen „levethető”. Ha nem tudatos, akkor az egyén kevésbé tudja szabályozni, hogy milyen helyzetben és mennyi ideig „használja”.

Az álarc valami, aminek mutatjuk magunkat, de nem érezzük önazonosnak, nem hiteles, valódi énünk. Amikor azt gondoljuk, hogy az autentikus énünk nem lenne megfelelő, mert elutasítják, nem veszik figyelembe, nem értékelik úgy, ahogy szeretnénk, akkor folyamodunk valamilyen hamis énhez, szerepet

játszunk, álarcot alakítunk ki. Néha még magunk is elhisszük, hogy olyanok vagyunk. Sőt, olyanokká is válunk. Ez bizonyos félelmek leküzdése esetén jó stratégia lehet, pl. valaki fél mások előtt szerepelni, de tudatosan vállalja a helyzetet, az elején eljátssza, hogy nem fél, aztán meg egy idő után ki is oltódik az - indokolatlan - félelmi reakció, és egyre könnyebben megy a mások figyelmének szorongásmentes élvezete.

A nem tudatos álarcok tulajdonképpen védekezőmechanizmusok, amelyek valamikor szükségessé váltak egy erős érzelmi megterhelés hatására. Nem mindig egy nagy trauma az, ami megváltoztat, rejtőzködésre késztet, lehet egy fontos személy részéről érkező diszkrét, látszólag jószándékú, de állandó kritika is. Vagy a viccesnek tűnő gúnyolódások, amelyek sajnos az érintett számára éppen nem viccesek. Minél kisebb korban érnek ilyen nemkívánatos hatások, annál valószínűbb, hogy védekezésként nem tudatos módon torzítjuk énkünket. Ami kialakul, az már nem is álarc, hanem színpal, vagy vár, ami mögött biztonságban érzi magát a lélek. Előnye, hogy elviselhető lesz ami addig fáj, vagyis inkább

érzéketlenné válunk az irányába. Sajnos az egészért nagy árat is kell fizetni, mert olyan helyzetekben is védekező üzemmódban marad az egyén, amikor nem lenne indokolt, mert senki sem bántaná, fejlődni, a lehetőségek sokkal szélesebb spektrumát megtapasztalni. A hasonlatnál maradván: nem mindegy, hogy a vár falain belül élek, és éberem őrzöm a kapukat, vagy szabadon járok-kelek az egész városban. A védekezés mindig beszűkíti a személyiség cselekvési lehetőségeit, és elvesz a rendelkezésre álló vitalitásból és energiából.

Amúgy mindannyian különböző szerepeinkben mások vagyunk. Melyik az igazi arcunk? Melyik álarc? Serdülőkorban a személyiség még „átépítés alatt van”, ezért természetes, hogy különböző szerepeket próbál ki és ehhez az is társul, hogy különböző arcokat, álarcokat vesz fel időnként, amíg kikísérletezi a legmegfelelőbbet, amelyik az adott helyzetben a leginkább az ő céljait szolgálja. Fontos, hogy a hitelesség („ez én vagyok és így jó nekem” érzése) megmaradjon. És közben igyekezzen olyan kapcsolatokat kialakítani, amelyekben mindenik fél az igazi arcát mutatja.

Iskolapszichológus: Csizsér

Zsuzsa

Porkoláb Zsófia

Ajánló

Lóci játszik

A Lóci játszik zenekar 2010-ben alakult. A VAN valami furcsa és megmagyarázhatatlan című mozi filmzenéjével kezdte a szakmai pályát és a közönség szívébe való beférkőzést, amit majd számtalan díj és elismerés követett. 2017-ben megnyerte a Nagy-Szín-Pad! Közönségdíját. A vidám, alternatív popzenét élőben is hallhatjátok Erdélyben is, akkor majd kiderül, Jobban táncolsz-e, mint én?

Mikor kezdtetek zenéléssel foglalkozni?

Az együttesünk minden tagja már gyerekkorában megismerkedett a zenéléssel. Én például zongorán végeztem az alapfokú zeneiskolát.

Honnan jött az együttes ötlete?

Én már régóta jártam egyedül a kocsmákat, kávézókat, és amolyan „csehtamásos” módszerrel igyekez-

tem a saját dalaimat beleénekelni az emberek fülébe. Angolul ezt az egy szál gitáros verziót mostanában singer-songwriter műfajnak hívják. Mindig éreztem viszont a dalokban, hogy ezek jobban tudnának szórakoztatni, ha lenne alatta dob meg basszus is, ezért hoztuk létre régi jó barátaimmal a „grand band’-et, egy spontán ötlet alapján.

Hogyan ismerkedtek meg a tagok?

Ágostonnal (billyentyű) már 12 éve zenélünk együtt különböző helyeken, Tibi (dob) és Benyus (gitár) pedig egy feldolgozás együttesben partnerünk hét éve. Mindigis akartam fúvósokat a bandába, de nem ismertem egyet sem, aztán rájöttem, hogy: Söri (szaxofon) általános iskolában osztálytársam volt négy évig,

és utána is lelkes Lóci játszik koncertlátogató volt még az egyfős korszakban. Dani (trombita) Benyus barátja Kőbányáról eredetileg, mostmár mindannyiunk Nelsonja.

Honnan jött a név ötlete?

Édesanyám fiatalkorában a Lóci óriás lesz-szel nyert szavalóversenyt, és elhatározta, hogy ha lesz gyereke, akkor Lócinak fogja hívni. A Lóci játszik így olyan, mintha egy meg-nem-jelent Szabó Lőrinc vers címe lenne, másrészt még amikor egyedül voltam jól jött a név: „Ki játszik ma? A Lóci játszik”

Ki írja a dalokat? Mesélnétek egy kicsit róluk? Van kedvenc saját dalotok? Honnan inspirálódtok?

A dalok nagyrészt saját szerzemények, az első lemezen kizárólag az enyéme, míg a második lemezen már a dalok zenei részének felét a srácok adják, mivel nagyon sokat formálódik egy-egy mű a próbateremben. Az inspiráció bárhol jöhet egy klasszikus műzsai interakciótól egy elcsípett buszbeszélgetésig; nincs recept. A kedvenc saját dalom szinte mindig az, amit éppen írok, így jelenleg az Egy lassú munkacímre hallgató darab.

Milyen érzés turnézni, egy színpadon lenni, úgy, hogy előtte mindenki tombol?

A turnézás egy eléggé különleges műfaj, hiszen olyan, mintha nyolc

munkatársaddal egy nagyon kicsi irodában kellene a legtöbb időt töltened – a turnébuszban. A helyszínek viszont mindig változatosak, a közönség összetétele is vegyes, mindig van kihívás, egy-egy sztori, valami érdekes poén vagy malőr. Én nagyon szeretem. Ha tehetitek, alapítsatok zenekart!

Mi a legjobb koncertélményetek?

Amikor először csináltunk teltházat Budapesten saját jogon, azt hiszem. Egy nagyon jól sikerült koncert volt. Mindenki jól zenélt, jól érezte magát, és a közönség is vette a lapot az összes poénra, a felfújható krokodiloktól kezdve egészen a Fluoron át, és minden részlet működött! Szavakba önthetetlen érzés volt.

Mik a jövőbeli terveitek?

Elsősorban a világbéke (mosolyog), illetve az, hogy a nyáron mindenhol a tőlünk telhető legjobbat nyújtsuk, közben pedig tervben áll egy újabb lemez kiadása, ami remélhetőleg őszig ki is lesz vitelezve. Talán. De gyakran a focis közhellyel kell élni: mindig a következő meccsre kell koncentrálni, ez nekünk most a nagyszínpados koncertsorozat.

A kérdéseimre szánt időt ezúton is hálásan köszönöm és sok sikert kívánok az együttesnek továbbra is!

Péter Anna

A ferde ház

A ferde ház című film Agatha Christie regénye alapján készült, amely, saját elmondása szerint, az egyik kedvenc műve pályafutása során. Egy biztos: a könyvet olvasni zseniális volt, és ugyanez elmondható a filmről is. A ferde ház filmadaptációja szerintem sokkal inkább hozta az Agatha Christie-filmekre és könyvekre jellemző hangulatot, mint a Kenneth Branagh által rendezett: Gyilkosság az Orient expresszen című film.

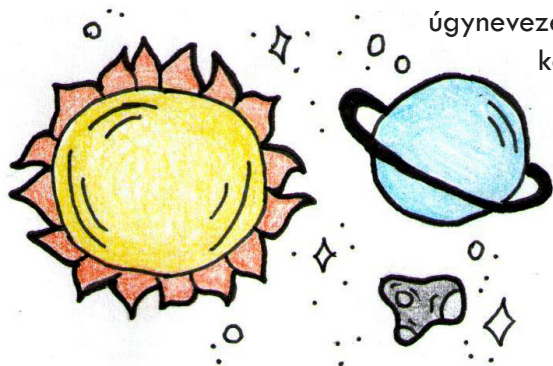
A történet a Leonidések különös, kissé furcsa családjáról szól, ahol a családfő, a milliomos, nagy befolyású

Aristide meghalt. Azonban legidősebb unokája nem akar belenyugodni a gondolatba, hogy nagypapája természetes halált halt. Ezért felkéri vőlegényét, aki nyomozó a Scotland Yard-nál, hogy járjon az ügy végére. Ki a gyilkos, és miért ölt? Semmi nem világos, kivéve talán az ügy nyomába eredő fiatalember indítóokát. Épp ezért, az izgalom a történet előrehaladtával nőttön-nő. Ha valaki nem olvasta a könyvet, akkor az utolsó tíz percre bárkire gyanakodhat, az utolsó percekben pedig, a már leszűkített gyanúsítottak köre is bőven szolgáltat még lehetséges teóriákat.

A film sokkal nagyobb reklámozást érdemelt volna tekintettel a színészekre, a témára, a történetre de leginkább tekintettel az úgynevezett krimi királynőre is. A végén (a

könyvet olvasva vagy csak a filmet nézve, vagy mindkettő) pedig már csak azt mondhatom, amit Agatha Christie is mondott : „A ferde ház vegytiszta élvezet volt.”, amit bátran ajánlok bárkinek.

Szabó E. Zsófia

Hólabda

Tentamen - Simon János

Ön számára mi a tudás?

Számomra mi a tudás?... Micsoda kérdés... Számomra a tudás első sorban alázat, mert aki tud, az mindig tudatában kell legyen, hogy milyen keveset tud. És az igazi tudás az, amit jó szívvel megosztasz és nem sajnálsz másoktól.

Simon János - Fekete Erzsébet

Mi a közös az irodalomban és a matematikában?

A kreativitás.

Fekete Erzsébet - Soós Katalin

Mit gondol, szüksége van-e az élményre alapuló oktatásra?

Igyekszem. Nem állandóan, de úgy időszakosan... Tehát hogy igen, szükség lenne, hogy egy kicsit feldobja.

Soós Katalin - György Gabriella

Mivel dobod fel ezt a száraz matematika oktatást?

Nyilvánvaló, hogy az óra anyagát szárazon kell leadni, de közben próbálunk a diákkal egy kicsit lazábban viselkedni egy-egy vicces megjegyzéssel, egy-egy ... barátságosabb hangulattal lazítani. De sajnos nem lehet túl sok ilyen, mert

ott van az érettségi ugye, amire készülni kell.

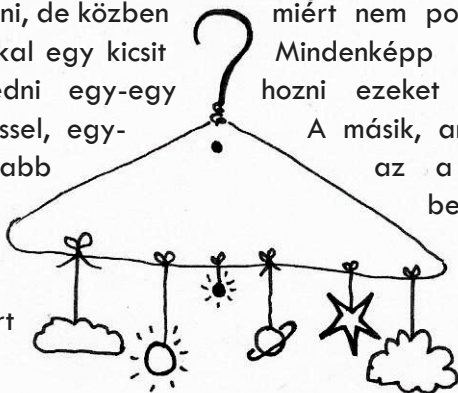
György Gabriella - Kozma Tamás

Hogy próbálsz közelívé tenni a fizikát az osztályban?

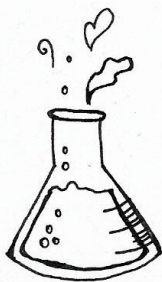
Ez mi? Jaj, Istenem. Közelívé tenni a fizikát? A fizika tele van matematikával, mindenféle elméleti levezetéssel, és akkor legalább a levezetés végén mindenképp megállok, és próbálok értelmezni a kapott eredményt, visszavetíteni azt a hétköznapiakra, bemutatni hogy hogyan valósul meg, hogyan érvényesül egy törvény. Tehát ha a forgatónyomatékokat magyarázom, akkor az óra végén biztos, hogy egy libikókát fogok felrajzolni a táblára két diákkal, és arról beszélünk, hogy miért húzza le az egyik diák a másikat. Ha a gravitációs törvényt tanítom, akkor arról fogok beszélni, hogy a műhold miért nem pottyan le a égről.

Mindenképp igyekszem közel hozni ezeket a levezetéseket.

A másik, ami nagyon fontos, az a gyakorlati rész bemutatása, például a laboratóriumi gyakorlatok révén, ami sajnos

mostanában elég nehéz. Ennek két oka van, az egyik az, hogy nagyon sok az elmélet és nem tudom az anyagot befejezni, a másik pedig az, hogy nincs egy 8 órás rendes laboránsunk, meg nincs rendes felszerelés. Szerintem az volna az

ideális, hogy minden diák előtt, a laborban, legyen egy felszerelés, hogy tudja elvégezni a kísérletet önmaga. A tanári bemutató kísérlet az jó, de nem mindig elégséges.

**Antal Laura Tímea és
Karácsonyi Tímea**

Tentakids

A tudás... sok minden eszünkbe jut, amikor ezt a szót halljuk, de mégis, talán a legközelebbi gondolat az iskola. Eszünkbe jut, hogy mennyire nehéz volt mindent helyesen és időben megtanulni. Gyakran eszünkbe jut, és eszünkbe kell jusson az a jó érzés, amikor tudtunk valamit, legyen az egy megoldás, válasz, vagy bármi. Albert Einstein egyik idézete így szól: "A képzelőerő fontosabb, mint a tudás.", így szerettük volna tudni mennyire jó a kicsik képzelőereje, tehát a kérdésünk:

Ha bármit megtehetnétek, akkor hogy szereznétek meg a tudást?

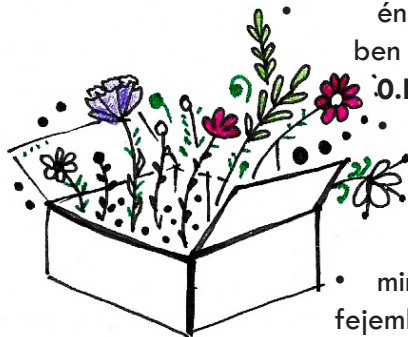
0.A osztály:

- ez egy nagyon nehéz kérdés
- úgy, hogy gondolkozunk
- néznénk azt (és rámutat egy világtérképre), a földgömböt
- játszánánk
- belevarázsolnánk a tudást a fejünkbe
- segítenénk a szüleinknek

én egyszer voltam a mamámnál és mindenben tudtam segíteni, még a kapálásban is

0.B osztály:

- természetfilmeket néznénk
- kirándulnánk
- úgy, hogy játszunk a másikkal
- vadlovet szelídíténénk
- minden ami a Google-en van, beraknám a fejembe (tanítónéni)

I. osztály:

- úgy, hogy tanulunk
- odafigyelnénk a tanításra
- úgy, hogy segítünk apukának meg anyukának
- keresünk egy nagy könyvet a neten, amiben minden benne van

II. osztály:

- tanulással
- egész nap matekeznénk
- varázslóttal, amitől mindent tudni fogok
- alvással
- iszunk sárlóttót és okosabbak leszünk mindenkinél
- felgyújtjuk a sulit
- én lennék a polgármester és felrobbantanám az iskolát

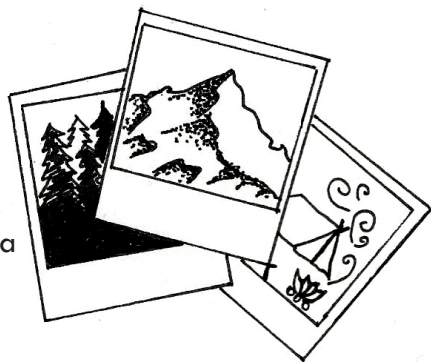
III. osztály:

- varázslattal
- egy géppel... úgy, hogy rárajuk a fejünkre és megokosodunk
- egy agyműtővel
- elszívánk a többiektől a tudást
- de telefonon mindent meg elehet nézni
- boszorkányok lehetnénk
- visszamennék az időbe és kiszívánk

Einstein agyát

IV. osztály:

- semmit
- feltalálnánk egy sisakot ami beviszi a tudást a fejünkbe
- tanulnánk
- azt mondanám "tudás, gyere ide" és kész
- feltalálnék egy ételt, amiből tudást nyerhetek

**Kacsó Noémi, Sárkány Katalin,
Orza Kamélia, Orza Andrea**

Szerkesztőség

Főszerkesztő: Péntek Balázs

Tördelő: Czimbalmos Szabolcs Attila

Korrektor: Benedek Bianka Krisztina

Dizájnfelölős: Zalányi Eszter Boróka

Adminisztrátor: Fancsali Kinga

Szerkesztők:

Antal Laura Tímea
Czimbalmos Szabolcs
Csép Vivien
Fancsali Kinga
Fülöp Koppány Bence
Ignát Réka
Kacsó Noémi
Kapusi Kinga
Karácsonyi Tímea
Magyarosi Helga

Oltean Annamária
Orza Andrea
Orza Blanka
Orza Kamélia
Péntek Balázs
Péter Anna
Porkoláb Zsófia
Puskás Dávid
Sárkány Katalin
Szabó E. Zsófia

Rajzocskák:

Czentye Anna

Zalányi Eszter Boróka

Képregény:

György-Fazakas Tímea

Szilágyi Csenge

Köszönjük a borítót Hamar Márk-Rolandnak

A Tentamen támogatója

f: Tentamen

@: tentameno

✉: tentamen@yahoo.com

Köszönjük a közreműködést Egyed-Zsigmond Enikő és Haller Béla felelős tanároknak!

Olvass, írd,
fotózz, rajzolj!

2018. február